

THAI A1 – STANDARD LEVEL – PAPER 1
THAÏ A1 – NIVEAU MOYEN – ÉPREUVE 1
TAILANDÉS A1 – NIVEL MEDIO – PRUEBA 1

Monday 14 May 2007 (morning)

Lundi 14 mai 2007 (matin)

Lunes 14 de mayo de 2007 (mañana)

1 hour 30 minutes / 1 heure 30 minutes / 1 hora 30 minutos

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only. It is not compulsory for you to respond directly to the guiding questions provided. However, you may use them if you wish.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages. Le commentaire ne doit pas nécessairement répondre aux questions d'orientation fournies. Vous pouvez toutefois les utiliser si vous le désirez.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento. No es obligatorio responder directamente a las preguntas que se ofrecen a modo de guía. Sin embargo, puede usarlas si lo desea.

จงเลือกวิเคราะห์ข้อเขียนที่คัดมานี้เพียงข้อเขียนเดียว ท่านไม่จำเป็นต้องตอบคำถามที่ให้ไว้
อย่างไรก็ตาม ท่านควรอย่างยิ่งที่จะพิจารณาคำถามเหล่านี้เพื่อประกอบใช้เป็นแนวทางใน
การวิเคราะห์ของท่าน

1. (a)

5 ไม่กี่ปีมานี้ร้านขนมถ้วยฟูเจ้าประจำลดกำลังการผลิตอย่างกะทันหัน น่าใจแล้วว่าคนทำที่เป็นอาชื้อเก่าๆ
เริ่มหมดเรี่ยวแรงและไม่มีลูกหลานสืบทอดกิจการต่อ ขนาดของขนมถ้วยฟูจึงหดลดลงอย่างน่าใจหาย อาชื้อไม่ทำ
ขนมถ้วยฟูขนาดมหึมาเส้นผ่านศูนย์กลางสองฟุตอย่างสมัยก่อนอีกแล้ว . . . ขนมถ้วยฟูของเซ็งเม้งปีที่แล้วมีขนาด
เส้นผ่านศูนย์กลางแค่ประมาณสิบสองนิ้วเท่านั้น ดูกระจอยร่อยไม่ยิ่งใหญ่อลังการเหมือนขนมถ้วยฟูยักษ์สมัยฉันเป็น
เด็กๆ

เซ็งเม้งปีนี้มีขนมถ้วยฟูขนาดสิบสองนิ้วเช่นเดิม แต่มีอะไรแปลกใหม่ขึ้นมาเล็กน้อย ปีนี้แม่อบขนมเค้ก
กล้วยหอมขนาดสองปอนด์ และมัฟฟินกล้วยหอมอันเล็กห่าอันไปไหว้เป็นครั้งแรก

“นั่นอะไรนะ ตัว” น้ำก้องชี้ไปที่วัตถุทรงกลมหน้าตาแปลกประหลาดที่แม่จัดวางเคียงคู่กับขนมถ้วยฟู

“เค้กกล้วยหอม ฉันทำมาไหว้” แม่ตอบ

10 “เค้กกล้วยหอม มันผิดธรรมเนียมมีรึเปล่า มันต้องขนมถ้วยฟูอย่างเดียวไม่ใช่หรอ เค้กแบบฝรั่งมันไม่ใช่
ขนมมงคลนี่” น้ำก้องทักท้วง

“ผิดธรรมเนียมธรรมเนียมอะไร มันได้ทั้งนั้นแหละ ฉันทำขนมมาให้พ่อแม่เรากิน ทำไมจะไม่ได้ เธอคิดว่า
อาเมชอบดูแต่จิวหรอ อาเมนะชอบดูลูกเป็นชีวิตจิตใจยิ่งกว่าคนไทยซะอีก” แม่ตอบไปจัดสำหรับอาหารไปโดยไม่
หันมามองผู้ทักท้วง

15 น้ำก้องยืนนิ่งมองแม่ไม่ต่อความยาวสาวความยืดเพราะไม่รู้จะเถียงอะไรต่อ

“เฮ้ย! ไอเดียไม่เลวอะ ปีหน้าเราอาจจะออร์เดอร์พิซซ่า เบอร์กอร์ สปาเก็ตตี้ กับพวกเบเกอรี่มาไหว้ละ กิน
อาหารโบราณๆ แบบเดียวกันทุกปีๆ เบื่อแล้ว ทำก็ยุ่งชิบหาย ใช้บริการพวกดีลิเวอรี่กับดีเตอร์ลิงบ้างดีกว่า” ลุงปอง
ชะงักหันมาแสดงความเห็นด้วยศัพท์แสงที่เจ้าตัวรู้สึกว่ามันสมอย่างยิ่งบ้าง แล้วก็หัวเราะชอบใจในไอเดียของตัวเอง

20 “พวกก้อนเล็กๆ นั้น ฉันขอลองแบ่งมาชิมก่อนได้มั๊ยเนี่ย มันดูน่ากินดีเหมือนกัน” ลุงปองชี้ไปที่มัฟฟิน
กล้วยหอมในตะกร้า

“ไม่ได้ จะกินก่อน ก็ต้องตายก่อน”

คราวนี้แม่หันมาเผชิญหน้ากับพี่ชายและน้องชายผู้วิพากษ์วิจารณ์และแทรกแซงการนำเสนอผลิตภัณฑ์ใน
ครัวเรือนของแม่

25 “ฉันเอาของที่ฉันทำเองมาไหว้ ไม่เกี่ยวอะไรกับไอเดียที่นายคิดเอาเอง อีกหน่อยทุกอย่างมันก็สั่งออนไลน์
ได้ทั้งนั้นแหละ พวกหัวใสจะต้องทำให้ทุกอย่างมันสะดวกสบายขึ้นอยู่แล้ว ใครคิดทำได้ติดตลาดก่อนก็รวยก่อน เรา
ไม่ต้องมานั่งทำอะไรกันเองก็ได้ ซึ่งจริงๆ แล้วพวกนายก็ไม่ได้ทำอะไรทำอะไรอยู่ดี ฉันแค่ช่วยทำอะไรเล็กๆ น้อยๆ แต่
คนที่ใช้เวลาหลายสิบชั่วโมงทำอาหารมากมายกายกองพวกนี้จริงๆ คือคนในครัวที่ไม่ใช่ญาติเราทั้งนั้นต่างหาก . . .”

30 “แถมเป็นคนอีสาน คนลาวทั้งนั้นด้วย พี่ล้าดวงมาจากหนองคาย ตุ่มกับสร้อยเป็นคนอุดร” ฉันรีบแทรก
ข้อมูลเพิ่มเติม

“เออ! ก็เพราะงั้นนะสิ ไหนๆ มันก็ไม่คนจีนแท้ๆ ทำอยู่แล้ว สูตรอาหารมันคงเพี้ยนไปเยอะ จนถึงบอกให้ลองเอาอาหารแบบอื่นมาบ้างล่ะ แล้วฉันพูดผิดตรงไหนวะ” ลุงปองเถียงกลับ

“ฉันไม่เคยไปเที่ยวเมืองจีน นายเองก็ไม่เคย แล้วถึงเคยไป เราก็เป็นแค่นักท่องเที่ยวจากเมืองไทย จะไปรู้ได้ยังไงว่าสูตรอาหารจีนโน่นจีนนี่แท้ๆ มันเป็นอย่างไง สมัยก่อนเขาอาจจะไม่ได้ไหวกันอย่างนี้ก็ได้ ใครจะรู้ แต่เราก็ทำตามธรรมเนียมชาตๆ เกินๆ ของพวกเรา อาหารที่ทำมาไหว้พวกนี้คืออาหารที่อาป้ากับอาเมชอบกิน นายจะไปซื้อพิซซ่ามาแทนแบบมั่งง่ายได้ยังไง อาหารพวกนี้ไม่ใช่สักแต่จะทำ มันมีแรงงานมีความเอาใจใส่อยู่ข้างใน ถ้าเรายังมีแรงทำกันก็ทำกันไป ไล่ขนมเค้กของฉันเห้ย มันเป็นของฉันที่ทำเองแล้วอยากให้อาป้ากับอาเมชิม ทุกอย่างมันต้องเปลี่ยนของมันเองอยู่แล้ว ไม่มีใครฝืนได้ แต่ไม่ได้แปลว่าเราจะต้องหาเรื่องเปลี่ยนทุกอย่าง สมัยที่ทำงานเด็กให้อาป้ากับอาเม เราก็เฝ้าเสื้อผ้าขาวของเครื่องใช้กระดาศ บ้านกระดาศ คนใช้กระดาศ แต่ถึงเด็กสมัยนี้ลูกหลานเฝ้าปิ่นกระดาศ เฝานุ่นอีหนู เฝียน้อยกระดาศไปให้ ต่อไปคงจะเฝ้าช่องไปให้ด้วย ฉันไม่อยากจะทำมันถูกหรือผิด มันอยู่ที่สำนึก”

“โอ๊ะเอ๊ย ที่แท้แกก็ยังหัวโบราณ ฉันชะอีกที่หัวทันทสมัยกว่า”

“ฉันไม่สนหรอกว่าหัวใครเป็นอย่างไง”

แม้จิตว่างภาชนะต่างๆ เสร็จแล้วก็ลุกออกไป

มุกหอม วงษ์เทศ “ทอดลูกเต๋า ... คำว่าไฟ” (2005)

- จงอธิบายว่าทำไมตัวละครแม่จึงทำขนมเค้กมาไหว้บรรพบุรุษในวันเซ็งเม้ง
- จงเปรียบเทียบความเหมือนและความต่างระหว่างการไม่ยึดติดในธรรมเนียมของตัวละครแม่และลุงปอง
- จงวิเคราะห์ความหมายเชิงสัญลักษณ์ของขนมถ้วยฟูและเค้กกล้วยหอม
- ข้อความที่คัดมานำเสนอความเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาในลักษณะอย่างไรบ้าง และด้วยวิธีการเช่นไร

1. (b)

พ่อไหว้แม่คุณ

ภาพยี่สิบขวาน 11

	ที่ป้ายรถเมล์	
	เด็กเด็กกรอรถเมล์	ซัดไขว่
	ที่ป้ายเดียวกัน	
	ชายชราคนนั้น	ก็รอไป
5	เมื่อรถเมล์มา	
	ชายชราผู้เด็กเด็ก	ไม่ไหว
	เบียดเสียดเบียดยัด	
	ในเวลาที่เราเร่งรัด	เร่งใจ
	แย่งมือยื้อเกาะ	
10	พื้นที่จำเพาะ	ต้องเอาไว้
	พอรถกระชากออก	
	เด็กคนหนึ่งกระชอก	พลัดบันได . . .
	ชายชราผวา	
	เข้าประคองเรียกคว่า	อยู่ไขว่ไขว่
15	พ่อไหว้แม่คุณ	
	ช่วยด้วยเถอะคุณ	ใครก็ได้
	ชั่วโมงเร่งด่วน	
	ทุกคนก็ล้าวน	ต้องรีบไป
	ชั่วมุดเหตุ	
20	ชั่วละสังเวช	นั่นเร็วไว
	ชายชราอ้าวราน	
	ใครยืนเสียดเรียกขาน	ของแก่ไหม
	พ่อไหว้แม่คุณ	
	ช่วยด้วยเถอะคุณ	ใครก็ได้

ศิวกานท์ ปทุมสูติ (1997)

- จากเล็กๆ นี่แนะนำให้นักถึงวิถีชีวิตของผู้คนในลักษณะใด
- กวีเลือกเสนอลักษณะเด่นของคนรุ่นต่างๆ ที่ปรากฏในจากนี้อย่างไร
- คนรุ่นต่างๆ มีปฏิกิริยาอย่างไรบ้างต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และเพราะเหตุใด
- ความสะเทือนใจจากการอ่านบทกวีนี้เกิดจากอะไร